

Nochta Pál Attila

A Szent Szellem keresztsége

Rengeteg könyv jelent már meg a Szent Szellem keresztséggel kapcsolatosan, s ezekben a könyvekben teológusok és laikusok egyaránt közzétették véleményüket e témában. Azt gondolom, hogy az Úr második eljöveteleig mindenképpen lesznek még viták e témáról, hiszen azok az emberek, akik tagadják, hogy az egyházban ma is működhet Isten ereje, továbbra is mindent elkövetnek majd véleményük igazolása céljából.

Aztán vannak olyanok is, akik bár Isten erejének működését ugyan nem tagadják, de amikor a Szent Szellemet látják működni a gyülekezetekben, akkor ahelyett, hogy ők is belemerülnének Isten csodálatos folyamába, inkább elemezni kezdik a dolgokat, és mindenben csak hibákat keresnek. Egy prédikátor egyszer ezt röviden így fogalmazta meg: „jobb benne lenni, mint elemezni”.

Most azonban mégis szeretnék tisztázni legalább három fontos kérdést – természetesen a teljesség igénye nélkül –, hogy rövid áttekintést kapjunk Isten kijelentett ígéje alapján.

Kérdések:

- I. Miért van szükség a Szent Szellem keresztségre?
- II. A megtérés élménye azonos-e a Szent Szellem keresztsége élményével?
- III. Milyen akadályai vannak a Szent Szellemmel való betöltekezésnek?

I. Miért van szükség a Szent Szellem keresztségre?

Ahhoz hogy erre a kérdésre válaszolni tudjunk, tisztáznunk kell a megtérés és a Szent Szellem keresztsége közötti különbséget (ezt a témát a későbbiekben részletesen is ki fogom fejteni).

Az újszövetségben jól láthatjuk, hogy már Keresztelő János is szembeállította a saját szolgálatát Jézus szolgálatával. A Máté 3,11-ben olvashatjuk Keresztelő János szavait, miszerint:

„Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam: arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tőzzel keresztel titeket.” (Protestáns fordítás)

„Én vízbe merítlek titeket, hogy más felismerésre térjete, ám, aki utánam jön, erősebb nálam, s én arra sem vagyok elég, hogy saruját vigyem utána, ő majd Szent Szellembe és tűzbe merít titeket.” (Csia Lajos fordítása)

„Én ugyan alámerítlek / (víz) bemegetlek / titeket a gondolkozás (mód) megváltoztatás (észretérés) végett, de aki nyomomba lép erősebb nálam, arra sem vagyok alkalmas (megfelelő), hogy saruját utána vigyem, Ő majd Szent Szellembe és tűzben merít majd be titeket (baptizál).” (Vida Sándor fordítása)

Keresztelő János a megtérésbe merítette bele az embereket, amikor alámerítette őket a Jordánban. Jézus Krisztusról viszont azt profétálta, hogy ő Szent Szellembe fog minket belemeríteni. Isten ígéje már ennél a szakasznál különbséget tett a megtérésbe és a Szent Szellembe való belemerítés között. A János-féle keresztsége a későbbiekben azonban már szükségtelenné vált, hiszen már megtörtént a megváltás, így amikor mi megtértünk, minket már a Szent Szellem merített bele Krisztusba, (hiszen maga az ige is beszél az újjászületés fürdőjéről); a Szent Szellem keresztségekor pedig Krisztus merített bele minket a Szent Szellembe. Sokan ennek megfelelően értelmezik Jézus azon szavait, hogy „ti énbennem és én tibennetek”.

Már itt láthatjuk a megtérés és a Szent Szellem keresztség közötti különbséget, és ezt majd bővebben is kifejtem később és akkor az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyvből látni fogjuk, hogy valóban nagy különbség van e két Istenélmény között. Sőt azt is el kell ismernünk, hogy lehetünk mi akármilyen jó keresztények, akkor is szükségünk van a Szent Szellem keresztségére, hiszen a Bibliában is azt olvassuk, „teljesedjete be Szent Szellemmel”. Az ige és a tapasztalatok alapján már jó néhányan válaszoltak arra a kérdésre, hogy miért van szükség erre a „pünkösdi” élményre Mindannyiunknak.

Ezek közül szeretnék most néhányat leírni.

Szeretném először azt megnézni, hogy mit mond Isten ígéje, aztán szeretnék megmutatni néhány általános tapasztalatot is.

Mit mond az ige?

1. A Szent Szellem keresztség szükséges mindannyiunk számára, Isten erejének vétele céljából.

Jézus Mennybemenetele előtti utolsó szavaival azt parancsolta tanítványainak, hogy ne menjenek ki azonnal prédikálni, hanem maradjanak Jeruzsálemben, és várjanak ott addig, amíg megkereszteltetnek Szent Szellemben és így felruháztatnak mennyei erővel ahhoz, hogy tanúbizonyságuk és szolgálatuk eredményes legyen. A Lukács 24,49-ben Jézus azt mondja:

„És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.” (Protestáns fordítás)

„Én meg elküldöm rátok Atyám ígéretét. Ti várjátok a városban mindaddig, amíg a Magasságból jövő hatalomba bele nem öltöztetnek titeket.” (Csia Lajos fordítása)

„és lám, én elküldöm rátok Atyám ígéretét, ti pedig legyetek veszteg a városban, míg fel nem lesztek ruházva a magasból (ható)erővel,” (Vida Sándor fordítása)

Az Apostolok cselekedetei 1,8-ban szintén:

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (Protestáns fordítás)

„hanem azáltal, hogy a Szent Szellem rátok száll, hatalmat fogtok kapni s mind Jeruzsálemben, mind Júdeában és Szamáriában el egész a föld széléig tanúim lesztek.” (Csia Lajos fordítása)

„de kaptok erőt, amikor eljön (leszáll) a Szent Szellem rátok és lesztek tanúim (bizonyágtevőim) Jeruzsálemben és Júdeában és Szamariában és a föld végső határáig” (Vida Sándor fordítása)

Minden Bibliamagyarázó egyetért abban, hogy a Szent Szellemmel való megkeresztelésnek ez az ígérete pünkösöd napján teljesedett be. Ennek a megtapasztalásnak a tetőpontját az Apostolok cselekedetei 2,4 írja le:

„Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.” (Protestáns fordítás)

„Ezzel mindannyian megteltek Szent Szellemmel és különböző nyelveken kezdtek szólani, amint a Szellem adta nekik, hogy megnyilatkozzanak.” (Csia Lajos fordítása)

„És megteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és elkezdtek szólni másféle nyelveken amint a Szellem adta nekik, hogy kimondják.” (Vida Sándor fordítása)

2. A Szent Szellem keresztség az ige szerint természetfeletti pecsétként is szolgál.

Az apostoli időkben és az ősegyház korszakában is a keresztyének fontosnak tartották, hogy az újonnan megtértek kapjanak Szent Szellem keresztségét is, mert ez Istentől való pecsétnek számított az életükön.

Ez nem azt jelenti, hogy az üdvösség a Szent Szellem keresztség által jön az életünkbe, hanem inkább azt, hogy a Szent Szellem keresztség bizonyos értelemben magát az üdvösséget pecsételi meg. Az apostoli időkben erről állapították meg, hogy valaki tényleg megtért-e vagy sem. Péter apostol például ezalapján állapította meg, hogy Kornéliusz és háza népe tényleg üdvösséget nyert Istentől.

Ezt erősítik meg Pál apostol szavai is, az efézusi levél 1. fejezet 13-14. versében:

„Őbenne pedig, miután ti is hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívők lettetek, őbenne titeket is eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.” (Protestáns fordítás)

„Őbenne titeket is, miután az igazságnak szavát, megmenekülésetek örömeit meghallottátok és abban hittetek, az ígért Szent Szellemével elpecsételt, aki a mi örökségünknek foglalója, s feladata az Istennek megtartott nép megváltása és ezzel az Isten dicsőségének magasztalása.” (Csia Lajos fordítása)

„Akiben ti is, akik hallottátok a való(igaz)ság Igéjét az üdvösségetek örömhírét amelyben hívők lettetek, megpecsételtetek az ígért Szent Szelleme által, Aki a sorsrészünk foglalója (előlege), hogy megváltsa tulajdon népét, dicsőségének magasztalására.” (Vida Sándor fordítása)

„Benne hittetek ti is, hallva az igazság Igéjét, üdvösségetek evangéliumát, s Benne vagytok megpecsételve a megígért Szent Szellem pecsétjével, mely osztályrészünk foglalója a megszerzett váltságra és az Ő dicsőségének magasztalására.” (Balázs Károly fordítása)

Pál apostol itt egy eseményt idéz fel, amelyről az Apostolok Cselekedetei 19,1-6. versszakokban olvashatunk részletesebben. Pál apostol Efézusban rátalált egy kisebb csoportra, melynek tagjai még csak János keresztségével voltak megkeresztelve. Pál hirdette nekik az Igét, mely által ők hitre jutottak, majd az alámerítés után rájuk tette kezét, és ők betöltek Szent Szellemmel. Ezt az eseményt idézi fel ismét Pál, az efézusiakhoz írt levelében.

Általános tapasztalatok

Milyen változásokat eredményezhet a keresztyének életében a Szent Szellem keresztség?

1. Új és mélyebb közvetlenség jön létre a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatban. Olyan keresztyének leszünk, akik nem csak tudnak Jézusról – a Biblia és a tanítás útján –, hanem bizonyos értelemben ismerik is Jézust.
2. Amikor a keresztyének megtapasztalják a Szellemben való keresztséget, akkor a dicsőítés új adományát kapják meg – a dicsőítés szót itt szélesebb értelemben használom, beleértve a hálaadást és az imádást is.
3. Sok keresztyén azt tapasztalja, hogy sokkal könnyebben imádkozik a Szent Szellem keresztség után. Egyre több időt tudnak eltölteni az imában és új szomjúságot éreznek az ima után.
4. Azok a keresztyének, akik megkeresztelkednek a Szent Szellemben, azt fedezik fel, hogy a Biblia sokkal többet jelent a számukra, mint eddig és a Biblia iránt új szeretet alakul ki bennük. Sokkal több időt töltenek a Biblia olvasásával és igen gyakran előfordul, hogy bizonyos versek vagy fejezetek élővé válnak bennük.

5. A Szent Szellemben való megkeresztelkedés nem kevés esetben segít az embereknek csökkenteni a bűn által elfoglalt helyet az életükben; segíti őket abban, hogy felülkerekedjenek bűnös szokásokon és kapcsolatokon.
6. Sok keresztény a Szent Szellemben való megkeresztelkedés után felfedezi, hogy eredményesebben tud tanúságot tenni keresztény hitéről.
7. A Szent Szellemben való megkeresztelkedés elősegíti a Bibliában leírt többi ajándék működését is, illetve a már meglévő adományokat (talentumokat, vagyis a velünk született adottságokat) is megerősítheti azáltal, hogy ezek a természetes képességeink is Isten kenete alá kerülnek.
8. A Szent Szellemben való megkeresztelkedés által új megtapasztalást nyerhetünk Isten szeretetéből, amely hatással van mind ránk, mind a többi emberrel való kapcsolatunkra is.

II. A megtérés élménye azonos e a Szent Szellem keresztség élményével?

Azok akik nem az Ige szerint értelmezik a Szent Szellem keresztség témáját, nagyon sok ellenérvet hoznak fel önmaguk igazolására.

Az egyik fő kifogás így hangzik: „minden keresztény, aki valóságosan megtapasztalja a megtérést és az üdvösségre jutást, ezzel az átéléssel automatikusan elnyeri a keresztséget is a *Szent Szellemben*, és ezért nincs szüksége semmilyen további megtapasztalásra és semmi más bizonyítékra, ami biztossá tenné, hogy ő már elnyerte a *Szent Szellemet*.”

Sok ezzel a témával kapcsolatos zavart és ellentmondást el fogunk kerülni, ha leszögezzük egy fontos, igei tény: az újszövetségben két olyan különböző, egymástól jól elkülöníthető megtapasztalás van, melyeket az Ige a Szent Szellem vételeként ír le. Ez azt jelenti, hogy megeshet egy kereszténnyel, hogy a kifejezés egyik értelmében már vette a Szent Szellemet, annak másik értelmében viszont még nem.

Az apostolok példája

Nagyon egyszerűen megkülönböztethető ez a két átélés, ha összehasonlítjuk két, a keresztény egyház történetében páratlanul fontos vasárnap eseményeit. Az első a feltámadás vasárnapja, a második pedig pünkösd vasárnapja. A feltámadás vasárnapjának egyik fő eseményét a János 20,22 írja le. Amikor Jézus feltámadása után először jelent meg az apostolok egy csoportjának:

„...rájuk lehelt, és így folytatta: 'Vegyetek Szentlelket!'" (Protestáns fordítás)

„Miután ezt mondotta, rájuk lehelt és így szólt hozzájuk: 'Vegyetek Szent Szellemet!'" (Csia Lajos fordítása)

„És ezt mondván rájuk lehelt és így szólt nekik: vegyetek Szent Szellemet," (Vida Sándor fordítása)

Jézusnak az a cselekedete, hogy az apostolokra lehelt, összhangban volt a tettét kísérő szavakkal: „vegyetek Szent Szellemet!” Ez a felszólítás egy egyszeri, önmagában teljes megtapasztalásra vonatkozott, amely akkor következett be, amikor Jézus kimondta ezeket a szavakat. Éppen e miatt kétségbevonhatatlan bibliai tény, hogy abban a pillanatban az apostolok valójában vették a Szent Szellemet. Ekkor, a feltámadott Krisztussal történt első találkozásukkor jutottak át az apostolok az ószövetségi üdvösségből az újszövetségi üdvösségbe. Mindaddig az időpontig az ószövetségi hívők próféciákon és árnyékokon keresztül, hitben tekintettek előre egy olyan megváltási eseményre, amely még nem történt meg. Azok viszont, akik belépnek az újszövetségi üdvösségbe, tiszta látással tekintenek vissza egyetlen történelmi eseményre: Krisztus halálára és feltámadására. Megváltásuk teljes, tökéletes.

A Róma 10,9-ben Pál megnevezi ennek az újszövetségi üdvösségnek a két feltételét:

„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.” (Protestáns fordítás)

„Mert ha szájjaddal vallod, hogy Jézus Úr, és szíveddel hiszed, hogy Isten őt a halottak közül feltámasztotta, meg fogsz menekülni.” (Csia Lajos fordítása)

„mert ha megvallod a száddal az Úr Jézust, és hiszed a szívedben, hogy az Isten Őt életre keltette a halottak közül, üdvözülsz (megtartatol),” (Vida Sándor fordítása)

„Hogyha elismered a száddal azt, hogy Jézus Úr, és a szívedben hiszed, hogy Isten felébresztette Őt a halottak közül, megmenekülsz.” (Balázs Károly fordítása)

A két feltétel tehát: megvallani Jézust úrnak és hinni abban, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból. Az apostolok Jézust már a feltámadás vasárnapját megelőzően is úrnak vallották, azonban először aznap hitték el azt is, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból. Ezáltal vált teljessé az üdvösségük. Ez volt az a pillanat, amikor a tanítványok megtapasztalták az újjászületést.

Amikor Jézus beléjük lehelte a Szent Szellemet, (az ő Szellemét) egy teljesen újfajta élet – örök élet – részeseivé tette őket, egy olyan életévé, amely diadalmaskodott a bűn és Sátán felett, a halál és a sír felett.

Az apostoloknak ez a megtapasztalása minden újjászülető ember számára követendő példa. Két lényeges részből áll:

1. Közvetlen, személyes kijelentés Krisztus feltámadásáról és
2. A Szent Szellem, mint Istentől való örök élet vétele

Ez megegyezik azzal, amit Pál mond a Róma 8,10-ben:

„...a Lélek (Szellem) ellenben élet az igazságért (vagy: az igazság miatt)” (Protestáns fordítás)

„Ha ellenben a Krisztus bennetek van, a test holt ugyan a vétek következtében, de a szellem élet azért, hogy igazságosságot munkálhasson.” (Csia Lajos fordítása)

„de ha Krisztus bennetek (van), a test ugyan halott a bűn miatt, de a Szellem él az igazsá nyilvánítás által” (Vida Sándor fordítása)

„Ha pedig Krisztus bennetek van, a test ugyan halott a bűn miatt, a szellem azonban élet a megigazulás által.” (Balázs Károly fordítása)

– amely igazság mindazoknak tulajdoníttatik, akik hisznek Krisztus halálában és feltámadásában.

Jézus azonban e csodálatos találkozás ellenére is világossá tette az apostolok számára, hogy a Szent Szellemmel szerzett megtapasztalásuk még nem teljes, hiszen Lukács Evangéliumának végén, és az Apostolok Cselekedetei elején is világosan láthatjuk, hogy Jézus nyomatékosan megparancsolta tanítványainak, maradjanak Jeruzsálemben, míg fel nem ruháztatnak Isten erejével. Erről olvashatunk a Lukács 24,49-ben, az Apostolok Cselekedetei 1,5-ben és az Apostolok Cselekedetei 1,8-ban, majd az Apostolok Cselekedetei 2-ben, az első versszakról pedig azt találjuk, hogy a tanítványok miként töltekeztek be Szent Szellemmel.

El kell tehát ismernünk, hogy mindez alapján különbséget kell tennünk a János Evangéliumban és az Apostolok Cselekedeteiben leírt Szent Szellem vételével kapcsolatos ígerészek között. Ha ugyanis a János Evangéliumban leírt ígerész is a Szent Szellem keresztségről szólna, akkor ebben az igeszakaszban is olvasnunk kellene azokról a kísérő jelenségekről, amelyeket az Apostolok Cselekedeteiben láthatunk a Szent Szellemmel való betöltekezésről szóló igékben.

A feltámadás vasárnapján, amikor vették a tanítványok a Szent Szellemet, üdvösséget kaptak Istentől, viszont pünkösd napján mégis meg kellett keresztelkedniük (bele kellett merítkezniük) a Szent Szellembe ahhoz, hogy természetfeletti erőt kaphassanak a szolgálatra.

Akárhogy is csűrjük-csavarjuk az Igét, ha logikusan gondolkodunk, rá kell jönnünk, hogy itt két különböző élményről van szó, de folytassuk csak tovább!

Pünkösöd után még három olyan esetet ír le a Biblia, amikor egyszerre több ember keresztkedett meg Szent Szellemben. Ezek az események Samáriában, Efézusban és Kornéliusz házában történtek. A következőkben ezzel a három esettel fogunk foglalkozni.

Fülöp samáriai szolgálatának kezdetét az Apostolok Cselekedetei 8,5 írja le:

„Fülöp lement Samária városába, és ott hirdette nekik Krisztust.” (Protestáns fordítás)

Az Apostolok Cselekedetei 8,12-ben így folytatódik a beszámoló:

„De amikor hittek Fülöpnek, aki az Isten országáról és a Jézus Krisztus nevééről szóló evangéliumot hirdette, megkeresztelkedtek; férfiak és nők egyaránt.” (Protestáns fordítás)

„mikor azonban Fülöpnek hittek, ki az Isten királyságáról és a Krisztus Jézusnak nevééről szóló örömmüzenetet hirdette, bementek férfiak is, nők is.” (Csia Lajos fordítása)

„de amikor hittek Fülöpnek, aki az Isten királyságáról és Jézus Krisztus nevééről szóló örömhírt (örömmüzenetet) hirdette nekik, bementek mind férfiak, mind asszonyok.” (Vida Sándor fordítása)

Ezek az emberek hallották Fülöptől Krisztus igazságát, hittek és megkeresztelkedtek. Teljesen alaptalan és Bibliaellenes volna, ha nem fogadnánk el, hogy üdvösségre jutottak.

A Márk 16,15-16-ban Krisztus kiküldi apostolait, hogy hirdessék az evangéliumot:

„Ezután így szólt hozzájuk: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözü, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Protestáns fordítás)

„Majd ezt mondta nekik: „Menjete el az egész világba, s hirdessétek minden teremtménynek az örömhírt: Hogy aki hisz és bementek, megmenekül. De azt, aki nem hisz, el fogják kárhoztatni,” (Csia Lajos fordítása)

„és ezt mondta nekik: menjete el mind az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek, aki hisz és bementek, az üdvözü, aki pedig nem hisz, ítéletre megy.” (Vida Sándor fordítása)

Samária népének hirdették az evangéliumot, hittek és megkeresztelkedtek. Krisztus saját szavainak tekintélye alapján tudjuk tehát, hogy üdvösséget nyertek. A Szent Szellemet azonban ugyanezek az emberek akkor még nem kapták meg. Ez az Apostolok cselekedetei 8,14-17-ből derül ki:

„Amikor meghallották a Jeruzsálemben levő apostolok, hogy Samária befogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Ők lementek, és imádkoztak értük, hogy részesüljenek a Szentlélek ajándékában, mert még egyikükre sem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. Akkor rájuk tették a kezüket, és részesültek a Szentlélek ajándékában.” (Protestáns fordítás)

„Mután a Jeruzsálemben tartózkodó apostolok meghallották, hogy Szamária az igét befogadta, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. Mikor azok lementek, imádkoztak a samáriaiakért, hogy kapjanak Szent Szellemet, ugyanis még egyikőjükre sem szállott le, csak az Úrnak, Jézusnak nevére merítkeztek be. Azután rájuk tették kezüket és azok Szent Szellemet kaptak.” (Csia Lajos fordítása)

„Amikor pedig meghallották a Jeruzsálemben levő apostolok, hogy Szamaria befogadta az Isten Igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost, akik amikor lementek, imádkoztak ér(et)tük, hogy vegyenek (kapjanak) Szent Szellemet, mert még senkire közülük nem szállott rá, hanem csupán be voltak merítve az Úr Jézus nevébe akkor rá tették kezeiket és megkapták a Szent Szellemet.” (Vida Sándor fordítása)

Látjuk, hogy Samária népe Fülöp szolgálatára tért meg, majd Péter és János szolgálata által kapták meg a Szent Szellemet. A Szent Szellemben való megkeresztelkedésük tehát egy külön élmény volt, amely üdvösségre jutásuk után következett be. Ez tehát már a második bibliai bizonyíték arra, hogy egy személy megtérhet és igazi kereszténnyé válhat, mielőtt még megkeresztelkedne Szent Szellemben abban az értelemben, ahogy azt a Biblia a pünkösdi eseményeket követően használja.

Lapozzunk most az Apostolok Cselekedetei 19,1-6-hoz, ahol arról olvasunk, hogyan jutott Pál Efézusba és hogyan találkozott ott bizonyos tanítványnak nevezett emberekkel. Pál első kérdése az volt hozzájuk:

„Vajon vettetek-é Szentlelket minekutána hívőkké lettetek?” (Károly fordítás)

„Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívőkké lettetek?” (Protestáns fordítás)

„Vajon amikor hívőkké lettetek, kaptatok-e Szent Szellemet?” (Csia Lajos fordítása)

„a Szent Szellemet megkaptátok-e, amikor hívők (hívekké) lettetek?” (Vida Sándor fordítása)

Nyilvánvalóan Pálnak az volt a benyomása, hogy ezek az emberek Krisztus tanítványai. Természetesen ha egyáltalán nem lettek volna keresztények, Pál fel sem tette volna az idézett kérdést, hiszen a Szent Szellemet csak a Krisztusba vetett hit által lehet megkapni.

Tovább kérdezgetve őket Pál azután rájött, hogy ezek az emberek egyáltalán nem Krisztus tanítványai, hanem csak Keresztelő Jánosé: így hát azzal folytatta, hogy prédikálta nekik Krisztus teljes evangéliumát.

Egy dolog máris világossá válik ebből a jelenetből. Ha a Szent Szellemet mindenki automatikusan megkapná, csupán a Krisztusba vetett hit következtében, akkor logikátlan és ostobaság lett volna Pál részéről megkérdezni: „Vettetek-e Szent Szellemet?” Maga az a tény, hogy Pál feltette ezt a kérdést, azt bizonyítja, hogy ő ismerte ezt a lehetőséget: valaki tanítvánnyá, Krisztusban hívővé válhat úgy is, hogy még nem kapta meg a Szent Szellemet, természetesen abban az értelemben, hogy még nem tapasztalta meg a Szent Szellemben való keresztiséget.

Ezt támasztják alá a következő versekben leírt események is. Miután Pál hirdette ezeknek az embereknek Krisztus evangéliumát, azt olvassuk (Apostolok Cselekedetei 19,5):

„Amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére.” (Protestáns fordítás)

„Mikor ezt meghallották, bementek az Úrnak, Jézusnak nevében.” (Csia Lajos fordítása)

„Amikor pedig (ezeket) hallották, bementek az Úr Jézus nevében.” (Vida Sándor fordítása)

Tehát ezek az emberek hallották az evangéliumot, hittek benne és megkeresztelkedtek. Ahogyan ezt már a samáriaiakkal kapcsolatban említettük, Krisztus saját szavainak tekintélye alapján mindaz, aki betölti e két feltételt, vagyis hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog. Ezek az efézusiak azonban a samáriaiakhoz hasonlóan nem kapták meg még a Szent Szellemet. Samáriához hasonlóan Efézusban is a megtéréstől megkülönböztethető, azt követő esemény volt a Szent Szellemben való megkeresztelkedés, amit a következő vers, az Apostolok Cselekedetei 19,6 ír le:

„És amikor Pál rájuk tette a kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, úgyhogy különböző nyelveken szóltak, és prófétáltak.” (Protestáns fordítás)

„És amikor Pál kezét rájuk tette, rájuk szállott a Szent Szellem, nyelveken beszéltek és prófétáltak.” (Csia Lajos fordítása)

„és rájuk tette Pál kezeit, a Szent Szellem lejött rájuk és szóltak nyelveken, és prófétáltak.” (Vida Sándor fordítása)

Az efézusi emberek esete a harmadik olyan példa, amely azt bizonyítja, hogy meg lehet térni és igazi kereszténnyé lehet válni úgy is, hogy valaki még nem kapta meg a Szent Szellemet, pontosabban, még nem keresztelkedett meg a Szent Szellemben.

Negyedik, az előzőektől eltérő példa gyanánt tekintsük át röviden az Apostolok Cselekedetei 10,34-48-at! Ebben a részben olvashatjuk Péter prédikációját, amelyet Kornéliusz házában tartott, valamint a prédikációt követő eseményeket.

Úgy látszik, mintha ezek a versek azt fejeznék ki, hogy amint Kornéliusz és háza népe hallották az evangéliumot és hittek Krisztusban, azonnal megkapták a Szent Szellemet és szóltak nyelveken. Hozzá kell azonban tennünk, hogy bár itt egyszerre következett be ez a két átélés, továbbra is két, egymástól meglehetősen különböző megtapasztalásról van szó. Sőt, annak bizonyítékául, hogy Kornéliusz és háza népe megkapta a Szent Szellemet, nem az a tény szolgált, hogy Krisztusba vetették a hitüket, hanem az a tény, hogy a Szent Szellem ösztönzésére elkezdtek nyelveken szólani.

Ezt világosan láthatjuk az Apostolok Cselekedetei 10,44-47-ben.

„Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az igét. És elámultak a zsidó származású hívők, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka. Hallották ugyanis, amint nyelveken szóltak, és magasztalták az Istent. Akkor megszólalt Péter: 'Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy megkapták a Szentlelket, mint mi?'” (Protestáns fordítás)

„Péter még mindig szólt ezeket a szavakat, amikor a Szent Szellem rászállt mindazokra, akik az igét hallgatták. A körülmetélkedésből való hívek, akik Péterrel együtt jöttek, magukon kívül jutottak a csodálkozástól, amikor látták, hogy a nemzetekre is kitöltetik a Szent Szellem ajándéka. Hallaniuk kellett ugyanis, hogy nyelveken szólnak és magasztalják az Istent. Ekkor Péter megszólalt. 'Vajon eltilthatja-e valaki a vizet ezektől, hogy be ne merítkezzenek, ezektől, akik éppen úgy kapták a Szent Szellemet, mint mi?'” (Csia Lajos fordítása)

„Még miközben szólt Péter e beszéde(ke)t leszállt a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták az Igét és elálmélkodtak a körülmetélésből való hívők (a zsidóságból) mind, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a (nem zsidó) nemzet(beli)ekre is kitöltetett (kiaradt) a Szent Szellem, ajándéka, mert hallották őket nyelveken szólni és magasztalni az Istent. Ekkor így válaszolt Péter: vajon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy (viz)be ne merítkezzenek ezek, akik a Szent Szellemet éppúgy megkapták, mint mi is?” (Vida Sándor fordítása)

Isten igéjéből tehát egyértelműen és világosan kiderül, hogy a megtérés és a Szent Szellem keresztség két különböző élmény.

III. Milyen akadályai vannak a Szent Szellemmel való betöltekezésnek?

Eddigi tapasztalataim során azt állapítottam meg, hogy leggyakrabban hét tényező akadályozhatja meg a Szent Szellemmel való betöltekezést a keresztyének életében.

1. Okkultizmus,
2. Félelem,
3. Hitetlenség,
4. A Szent Szellem keresztségről általunk felépített teóriák,
5. A Szent Szellem keresztségről szóló hamis tanítások,
6. Ha egy újonnan megtért keresztyénért csak hónapokkal vagy évekkel később imádkoznak, hogy megkapja a Szent Szellem keresztségét,
7. A tanítás hiánya.

1. Okkultizmus

Azok az emberek, akik okkult háttérből tértek meg, gyakran nehezebben tudnak betöltekezni Szent Szellemmel, mert előfordul, hogy még maradnak ördögi (démoni) kötelékek az életükön. Ezen a területen nem lehet emberi módszerek, vagy valamilyen más sablon szerint eljárni, de mégis az az általános tapasztalat, hogy ilyenkor gyakran bűnvallást kell tennie az illető személynek a Szent Szellem keresztségért való imádkozás előtt, sőt előfordul az is, hogy démonokat is kell üzni Jézus nevében.

2. Félelem

Szolgálataim során gyakran találkoztam olyan emberekkel is, akik ugyan már megkapták a Szent Szellem keresztségét, de a bennük lévő félelem miatt nem mertek nyelveken szólni.

Ezek a félelmek különféle okokból fakadhatnak. Például: rossz szülői nevelésből, gyermekkori lelki sérülésekből, gátlásokból, stb.

Ezeket az embereket a szeretet által bátorítani és biztatni kell, hogy merjék használni azokat az ajándékokat, amelyeket Istentől kaptak.

3. Hitetlenség

Már olyannal is találkoztam, aki szintén megkapta a Szent Szellem keresztségét, de ő egyszerűen nem akarta elhinni, hogy „ez az”. A hitetlenek másik kategóriájába pedig azok tartoznak, akik azért nem akarják elhinni, hogy Isten őket is megkeresztelné a Szent Szellemben, mert ehhez túl méltatlanoknak tartják magukat.

Itt tudni kell azt, hogy a hitetlenség gyakran az Isten ismerete ellen felépített gondolatokból fakad. Ezen kívül pedig fontos leszögezni azt is, hogy Isten kegyelmére mi soha nem leszünk eléggé méltók. Az Isteni kegyelemhez nem méricskélnünk kell magunkat, (mert ezzel a magatartással csak elutasítjuk az áldást) hanem hálaadással el kell fogadni.

4. A Szent Szellem keresztségéről általunk felépített teóriák

Ezek is gyakran az Isten ismerete ellen emeltetett gondolatok közé tartoznak. Ezek olyan okoskodások, amelyek könnyen megakadályozhatják a Szent Szellem vételét az életünkben. Ezek az okoskodások sokszor nem is emberi gondolatok, hanem gonosz szellemektől származnak. Már sok olyan Szent Szellem keresztség ellenes könyvet olvastam, amelyek valószínűleg első sorban démonoktól származó gondolatokat tartalmaznak, mert ezek a könyvek általában eléggé érthetetlenek.

A másik gyakori probléma az, hogy gyakran mi akarjuk meghatározni, milyen módon töltsön be bennünket a Szent Szellem. Elgondoljuk, hogyan is jöjjön hozzánk a Szent Szellem, s ha ő másképp akar bennünket megérinteni, akkor mi gyakran ellenállunk.

Ez a fajta magatartás is első sorban a mi elménkben felépített teóriáinkból fakadhat.

5. A Szent Szellem keresztségéről szóló hamis tanítások

Azok az emberek, akik a betöltekezésük előtt sok ezzel a témával kapcsolatos hamis tanítást hallgattak, nagyon nehezen tudnak megnyílni Isten előtt. Az ilyen emberekben szinte újra rombolni és építeni kell. Le kell rombolni a rosszat, és fel kell építeni a jót. A hit mint tudjuk, hallásból származik, és ha valaki először a rosszat hiszi el, akkor utána az ilyen embernek már sokkal nehezebb elhinnie a jót.

6. Ha egy újonnan megtért keresztényért csak később imádkoznak, hogy megkapja a Szent Szellem keresztségét

Az újonnan megtérteknél lehet látni, hogy hívő életük elején sokkal nyitottabbak Isten felé, mint később. Ilyenkor még kiskorúak a hitben, de mintha az első szeretet mégis jobban munkálkodna az életükben. Ezek az emberek hamarabb elnyerik a Szent Szellem keresztségét ha a megtérésük után rövid idővel imádkozunk értük, mint azok, akik ebben az élményben később részesülnek. Ez azért

van, mert az a tapasztalat, hogy ezzel a témával kapcsolatban egy friss hívő bizonyos szempontból sokkal könnyebben tanítható.

7. A tanítás hiánya

Ez okozza a legnagyobb bajt, mert ha nincsenek tiszta, bibliai tanítások a Szent Szellem keresztségről, akkor az előző hat problémát sem fogjuk tudni kezelni. Szolgálataim során megtapasztaltam, hogy sokkal könnyebb Szent Szellem keresztségért imádkozni akkor, ha előbb volt róla tanítás.

Az ősegyházban kb. a IV.-V. századig ez így is történt. Jusztinosz, Origenész, Krüszosztomosz, Jeruzsálemi Kürillosz, Tertúliánusz, Hiraliusz és még sok más korabeli egyházatya és püspök írásaiból kiderül, hogy azokban az időkben az újonnan megtért emberek egy úgynevezett felkészítő tanításban vettek részt, majd alámerítették őket; és rögtön az alámerítés után kézrátévéssel imádkoztak értük. Ezekben a leírásokban azt is olvashatjuk, hogy ilyenkor mindig történtek kísérő jelenségek, mint például: nyelveken szólás, prófétálás, gyógyítás ajándékainak megnyilvánulása, stb.

Írásomat Jézus egyszerű, és ma is aktuális szavaival zárom:

„Én is azt mondom nektek: kérjétek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek. Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyitják. Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojáást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” (Lukács 11, 9-13 a protestáns fordítás szerint)

„Én is azt mondom nektek: kérjétek és adni fognak nektek, keressetek és találni fogtok, zörgessetek, megnyitnak majd nektek. Mert mindenki kap, aki kér, talál, aki keres és a zörgetőnek meg fognak nyitni. Melyik atya az közületek, aki ha fia halat kér tőle, hal helyett kígyót ad neki, vagy ha tojáást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti, akik rosszak vagytok, jó dolgokat tudtok adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog mennyből való Atyátok Szent Szellemet adni azoknak, akik tőle kérik.” (Csia Lajos fordítása)

„én is mondom nektek, kérjétek és adni fognak nektek (kaptok), keressetek és találtok, kopogtassatok, és ajtót nyitnak nektek, mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, az talál, és aki kopogtat, annak ajtót nyitnak, melyik az az (édes)apa közületek, (aki) (követ ad a fiának, amikor az kenyeret kér), ha fia halat kér, akkor hal helyett kígyót ad neki? vagy ha tojáást fog kérni, akkor skorpiót ad neki? ha tehát ti gonosz (romlást árasztó) létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog az égi Atyátok Szent Szellemet adni azoknak, akik kérik tőle.” (Vida Sándor fordítása)

A kulcs tehát az őszinte, hitből fakadó ima, ezáltal ugyanis minden akadály elhárítható.

Budapest, 1998 április